

Til § 16 (Klageadgang)

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 9, stk. 1, i den gældende lov.

Hvis fødevareministeren delegerer sine beføjelser til en institution under ministeriet, kan der med bestemmelsen fastsættes regler om klageadgang, herunder om at klageadgangen afskæres.

Som altovervejende hovedregel vil to-instansprincippet ikke blive fraveget, og klageadgangen tænkes udelukkende afskåret i de situationer, hvor der er tre instanser.

Hvis klageadgangen ikke afskæres, kan indsendelse og behandling af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmulighed, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen.

Til stk. 2 og 3

Med forslaget til stk. 2 kan fødevareministeren delegerer sine beføjelser efter loven til en statslig myndighed eller institution uden for ministerområdet, således at administrationen kan tilrettelægges hensigtsmæssigt uanset ministertilhørsforhold. Tilsvarende giver bestemmelsen i stk. 3 mulighed for at delegerer kompetence til kommunale myndigheder eller institutioner.

Fødevareministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse. Fødevareministeren kan således instruere den statslige myndighed, institution eller kommunalbestyrelse i det omfang, disse udøver fødevareministerens beføjelser, på linje med institutioner under Fødevareministeriet.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere hjemmel til, at fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om klage over sådanne myndigheders afgørelser, herunder regler om, at fødevareministeren kan ændre en afgørelse, uden at der foreligger en klage.

Til § 17 (Adgang uden retskendelse)

Med den foreslåede bestemmelse gives der adgang til, at myndigheden kan foretage tvangsindgreb uden

retskendelse, idet der er tale om kontrolforanstaltninger, og en domstolsprøvelse derfor i overvejende grad vil blive af formel karakter. Bestemmelsen er i hovedtræk en videreførelse af reglerne i § 10 i den gældende lov, men bestemmelsen er præciseret og sprogligt tilpasset, så den svarer til tilsvarende bestemmelser i de kontrollove, der administreres af Fødevareministeriet.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at tvangsindgreb kun kan finde anvendelse, hvis det skønnes nødvendigt for løsning af opgaver efter denne lov eller EU-reguleringen. Det almindelige proportionalitetsprincip indebærer, at myndigheden til enhver tid er forpligtet til at anvende den mindst indgribende reaktion, som er tilstrækkelig til opnåelse af formålet.

For at sikre, at det økologiske regelsæt overholdes, og dermed styrke økologiske varers troværdighed, kontrolleres alle autoriserede økologiske bedrifter og virksomheder systematisk. Efter de nuværende EU-regler skal der således mindst en gang om året foretages en fuldstændig fysisk kontrol af alle økologisk autoriserede bedrifter og virksomheder. Derudover skal kontrolmyndigheden aflægge et antal anmeldte og uanmeldte kontrolbesøg hos tilfældigt udvalgte.

Kontrolmyndigheden skal bl.a. vurdere anvendelse og mængde af hjælpestoffer og råvarer, samt om der er overensstemmelse, for så vidt angår mængden af indgående og udgående økologiske produkter. Denne del af kontrollen baseres i høj grad på gennemsyn af fakturaer og tilsvarende omsætningsdokumenter. For virksomheder skal kontrollen endvidere sikre, at økologiske produkter behandles og opbevares adskilt fra ikke-økologiske produkter. For bedrifter omfatter kontrollen endvidere bl.a. en besigtigelse af staldforholdene, hvor det eksempelvis kontrolleres, om dyrene har adgang til ren og tør strøelse samt grovfoder. Det er nødvendigt for at gennemføre denne kontrol, at der er adgang til oplysningerne i forbindelse med et kontrolbesøg.

Med hensyn til de lokaliteter, hvor de af loven omfattede hjælpestoffer, råvarer og dokumenter kan kontrolleres, gælder det, at kontroladgangen i henhold til loven omfatter offentlig og privat ejendom, lokaliteter, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form. Med hensyn til de lokaliteter, hvor de kontrollerende myndigheder har adgang til at efterse dokumenter m.v., gælder for så vidt angår jordbrugsbedrifter, at det ikke muligt at foretage en meningsfuld opdeling af en jordbrugsbedrift i en forretningsmæssig del og en privat del. Ofte vil langt hovedparten af bedriftens dokumenter befin-